

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A- 186/2013

Priština,

04. avgust 2014. godine

U postupku:

M. V.

Beograd

Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

K. A.

Suva Reka

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Dag Brathole, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/180/2012 (povodom spisa predmeta upisanih u KAI pod brojevima KPA20057 i KPA 20058), od dana 14. decembra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 04. avgusta 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Žalbe uložene od strane M.V., dana 12. juna 20013. godine, upisane pod brojevima GSK-KPA-A-186/13 i GSK-KPA-A-187/13, spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom pod brojem GSK-KPA-A-186/13.
2. Odbijaju se kao neosnovane žalbe M. V. ne odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/180/2012 (u delu koji se donosi na spise predmeta upisane u KAI pod brojevima KPA 20057 i KPA20058), od dana 14. decembra 2012. godine.
3. Potvrđuje se odlika Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/180/2012 (u delu koji se odnosi na spise predmeta upisane u KAI pod brojevima KPA 20057 i KPA20058), od dana 14. decembra 2012. godine.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 21. novembra 2006. godine, M. V. je podneo dva imovinska zahteva u Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI) u Prištini, kojima je potraživao priznavanje njegovog prava nad privatnom imovinom, gde je tvrdio da je on nosilac imovinskog prava nad imovinom u zahtevima te je tražio ponovni posed istih. Imovinski zahtevi su upisani u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojevima KPA20058 u vezi katastarskih parcela 114 i 115, i KPA20057 u vezi katastarske parcela 232.
2. Podnosilac zahteva u ovim zahtevima tvrdi da ne može da uživa imovinsko pravo nad ovim nepokretnim imovinama zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.
3. Na osnovu sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom P-72116039-00114, od dana 14. aprila 2011. godine, P.nr.72116039-00115 od dana 13. aprila 2011. godine i P-72116039-00323 od dana 13. aprila 2011. godine, ustanovljeno je da on tvrdi imovinsko pravo nad katastarskim parcelama u zahtevima u svojstvu nosioca imovinskog prava sa sledećim ograničenjima i tačnim geometrijskim površinama:

Broj spisa predmeta pred	Podaci povodom parcela u zahtevima
--------------------------	------------------------------------

Vrhovnim sudom Kosova i broj spisa predmeta pred KAI	
GSK-KPA- 186/13 (KPA20058)	Katastarska parcela br. 115, na mestu zvanom "Dubravë," KZSalagražde, Suva Reka, u površini od 5.374 m ² , upisana na ime Gjokë i Palok Tunaj, u svojstvu su-vlasnika.
GSK-KPA- 186/13 (KPA20058)	Katastarska parcela br. 114, na mestu zvanom "Dubrova/Ara gat", KZSalagražde, Suva Reka, u površini od 5.284 m ² , upisana na ime Martina Tunaj.
GSK-KPA- 187/13 (KPA20057)	Katastarska parcela br. 323, na mestu zvanom "Dubrova/Ara gat". KZ Salagražde, Suva Reka, u površini od 1.636 m ² , upisana na ime Osmana Ahmetaj.

4. Ovi certifikati o pravima nad nepokretnom imovinom su *ex officio* pribavljeni od strane Izvršnog sekretarijata te su isti pozitivno verifikovani.
5. Kako bi podržao svoje zahteve, podnosilac zahteva je dostavio KAI sledeća dokumenta-dokaze:
 - ličnu kartu br. 84365, izdatu dana 10. septembra 1990. godine, od strane nadležnog organa Opštine Prizren,
 - listu naseljenika, od dana 08. juna 1933. godine,
 - tužbu podnetu Opštinskom sudu u Suvoj Reci, dana 19. juna 1997. godine.
6. Rešenje okružnog narodnog suda br.-164/46-3, rešenje Sreskog suda br. 362/46-3 od dana 24. decembra 1946. godine, presuda Sreskog suda u Suvoj Reci C-47/52 od dana 14. avgusta 1952. godine.
7. Na osnovu izveštaja o verifikaciji Kosovske agencije za imovinu, gore navedene sudske odluke nisu pozitivno verifikovane.
8. U 2007. godini i 2010. godini, Ekpa za obaveštenje je otišla na mestu na kome su se navodno nalazile parcele u zahtevu i postavila određeno obaveštenje na katastarskim parcelama.
9. Tužena strana je, predstavljanjem dokaza pred KAI, tvrdila imovinsko pravo nad ovim imovinama. Oni su izjavili da podnosilac zahteva nije vlasnik ovih imovina te i da je njegov otac prodao iste njihovim prethodnicima u 1952. godini.
10. Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/180/2012 dana 14. decembra 2012. godine, odbacila imovinske zahteve kao nedozvoljene.
11. U obrazloženju odluke koja se odnosi na imovinske zahteve upisane pod KPA20057 i KPA20058 koji se odnose na katastarske parcele 114, 115 i 323, Komisija je indicirala da gubitak ovih

katatarskih parcela nije povezan sa sukobom. Obrazloženje odluke takođe navodi da su ove parcele prodate u 1950. godini te i da od tada oni nisu bili vlasnici ovih nepokretnih imovina.

12. Dalje, podnosilac zahteva i njegova supruga su sami priznali ove relevantne činjenice. Prema tome, u smislu člana 3.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. L-03-079 (u daljem tekstu: Zakon) ovi zahtevi su odbijeni zbog nedostatka nadležnosti.
13. Odluka je uručena podnosiocu zahteva (u daljem tekstu: žalilac) dana 24. maja 2013. godine, te je isti uložio žalbu dana 13. juna 2013. godine. Tužena strana (u daljem tekstu: tuženik) je primio odluku dana 03. maja 2013. godine, te isti nije odgovorio na žalbu.

Navodi stranaka:

14. Žalilac je napao odluku zbog pogrešne primene materijalnog prava, nepotpunog i pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i proceduralne greške od kojih se sastoji ova odluka. U žalbi, on tvrdi da je površina okupiranog zemljišta 08.01.36 ha. Ova okupacija se dogodila u 1941. godini. Ista je ekspropirana i na kraju okupirana u 1999. godini. Odluka na koju je uložena žalba je nejasna i uopštena te i da se eksproprijacija može rešiti usvajanjem Zakona o restituciji od strane Skupštine Republike Kosova.

Pravno obrazloženje:

Spajanje žalbi:

15. Vrhovni sud je spojio žalbe.
16. Član 13.4. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079) o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovnu, uključujući, poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, predviđa da Vrhovni sud može odlučiti da spoji žalbe, ako je takvo spajanje imovinskih zahteva odlučila Komisija u smislu člana 11.3. (a) ove Uredbe. Ovaj član dozvoljava Komisiji da razmotri spajanje imovinskih zahteva kako bi pregledala i odlučila u predmetima u kojima su ista pravna i dokazna pitanja.
17. Odredbe Zakona o parničnom postupku koje su u primeni u postupku pred Žalbenim većem Vrhovnog suda u smislu člana 12.2. Zakona 03/L-079, kao i odredbe člana 408.1. u vezi sa članom 193. Zakona br. 03/L006 o Parničnom postupku, predviđaju mogućnost spajanja zahteva putem rešenja ako bi to spajanje osiguralo sudsku efektivnost i efikasnost predmeta.

18. Vrhovni sud nalazi da u tekstu žalbi uloženi od strane žalioca, sem različitog proja predmeta za koji je uložena određena žalba, činjenice, pravni osnovi i dokazna pitanja su u potpunosti ista u oba 2. (dva) predmeta. Jedino su različiti brojevi parcela, koje su pitanje imovinskog prava navedenog u svakom imovinskom zahtevu. Žalbe su zasnovane nad istim objašnjavajućim izjavama i istoj dokumentaciji. Što više, pravno obrazloženje odluke Komisije je ista za oba zahteva.
19. Žalbe uložene od strane M. V., upisane pod brojevima GSK-KPA-A-186 i 187, spajaju se jedinstvenom predmetu upisanom GSK-KPA-A-187.

Prihvatljivost žalbe:

20. U smislu člana 12.1. UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, stranka može uložiti žalbu na odluku Komisije u roku od trideset (30.) dana od dana obaveštenje o odluci.
21. U konkretnom slučaju, odluka KIZK je uručena žalioocu dana 24. maja 2013. godine, dok je isti uložio žalbu dana 13. juna 2013. godine, što je manje od 30. dana od dana prijema obaveštenja o odluci KIZK.
22. Tuženik K. A. je primio odluku na koju je uložena žalba dana 03. maja 2013. godine dok je isti primio žalbu dana 10. oktobra 2013. godine, ali nije odgovorio na žalbu.
23. Žalbe su prihvatljive jer su iste uložene unutar zakonskog vremenskog roka, međutim iste nisu osnovane.

Zasnovanost:

24. Vrhovni sud nalazi da na osnovu dokumentacije dostavljene od strane žalioca, navoda navedenih u žalbi i dostavljenih dokaza, rezultira da je odluka na koju je uložena žalba doneta na osnovu tačnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i tačne primene materijalnog i proceduralnog zakona, kada je odlukom na koju je uložena žalba odlučeno da se odbiju kao nedozvoljeni imovinski zahtevi upisani u KAI pod brojevima 20057 i 20058, jer podnosilac zahteva nije predstavio zakonski valjane činjenice da on nije jedino vlasnik imovine u zahtevima već i takođe da se gubitak istih dogodio zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba.
25. Vrhovni sud takođe zaključuje da žalilac nije ustanovio relevantne činjenice na osnovu zakonski valjanih dokaza da ne može uživati njegovo imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu, i da je raseljen sa imovine te i da je izgubio posed ili kontrolu nad imovinom kao okolnost sukoba.
26. Pitanje pregleda i ocenjivanja Vrhovnog suda su takođe bili navodi žalioca da je površina zauzetog zemljišta bila 08.01.36 ha, te i da se okupaciju dogodila u 1941. godini i da je došlo do

eksproprijacije zemljišta i na kraju okupacije istog u 1999. godini, ali Sud je našao ove navode protivurečne sa dostavljenim dokazima i ustanovljenim činjenicama u postupku pred Komisijom i u postupku pred Sudom.

27. Ovo iz razloga što na osnovu sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom koji se odnosi na imovinski zahtev KPA20057, u vezi parcele br. 323, koja je upisana na ime O. A. Takođe, katastarske parcele br. 214 i 215 koje su pitanje imovinskog zahteva žalioca i koje se odnose na imovinski zahtev upisan pod brojem KPA20058, su upisane na ime M.T. i Gj. i P. T. na osnovu sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom.
28. Dalje, kao i žalilac, njegova supruga je dana 03. oktobra 2012. godine potvrdila da gubitak poseda nad imovinom u zahtevu nije rezultat sukoba. Ona je dalje izjavila da su katastarske parcele 214 i 215 koje se odnose na imovinski zahtev KP 20058 prodane u 1952. godini. Sa druge strane, katastarska parcela br. 323 koja se odnosi na imovinski zahteva KPA 20057 je prodana u 1954. godini te i da oni od tada nisu posedovali istu.
29. Tužba podneta pred Opštinski sudom u Suvoj Reci dana 19. juna 1997. godine, kao i neke kopije presuda Okružnog suda u Suvoj Reci iz 1950. godine se ne odnose na parcele u zahtevima te su prema tome iste irelevantne u ovom spornom predmetu.
30. Na osnovu gore navedenog i u smislu dostavljenih dokaza i ustanovljenih činjenica ne sumnjivo se može zaključiti da su odredbe člana 3.1. Zakona tačno primenjene kada su imovinski zahtevi podnosioca zahteva odbačeni zbog nedostatka nadležnosti. Ova odredba predviđa da je Vrhovni sud nadležan u predmetima u kojima se imovinsko pravo ne može uživati zbog okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. godine i 29. juna 1999. godine. U konkretnom slučaju, pitanje zahteva se eventualno odnosi na spor koji spada van vremenskog perioda opisanog u ovoj zakonskoj odredbi te nije povezan sa sukobom.
31. Uzimajući u obzir da na osnovu sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom navedenom u paragrafu 3. obrazloženja ove presude, proizlazi da parcele koje su pitanje imovinskih zahteva nisu upisane na ime žalioca; prema tome, u smislu odredbi člana 7. stav 2. Zakona 2002/5 o Osnivanju registra o pravima nad nepokretnom imovinom, ovi podaci se smatraju tačnim, istinitim i zakonitim sve dok se ne izmene na osnovu postupka ustanovljenog zakonom. Prema tome, ako žalilac eventualno tvrdi da registar imovinskih prava u Katastarskoj kancelariji u Gnjilanu nije zakonit te vređa njegova prava, onda on ima nadležnost i odgovornost da započne relevantan sudski postupak kako bi ustanovio ove navode na osnovu člana 5.4. istog Zakona.

32. U smislu gore navedenog, na osnovu člana 13. stav 3., tačka (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, žalba se odbija kao neosnovana te je odlučeno kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Esmā Erterzi, EULEX sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufēr, EULEX zapisničār